

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Rudi Ion xxxxxx, născut la xxxxxxxxx, originar din r-nul xxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 13.03.2018 – 05.04.2019;

Instanța de apel: 27.05.2020 – 16.09.2020;

Instanța de recurs: 22.02.2021 – 19.05.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 aprilie 2019, Rudi Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. c) și d) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, în penitenciar de tip semiînchis.

A fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Rudi Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b) și d) Cod penal, deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

A fost încetat procesul contravențional pentru comiterea de către Rudi Ion a contravenției prevăzute de art. 105 Cod Contravențional, pe motiv că a intervenit termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

A fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Rudi Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c) și d) Cod penal, deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

A fost încetat procesul contravențional pentru comiterea de către Rudi Ion Iurie a contravenției prevăzute de art. 105 Cod Contravențional, pe motiv că a intervenit termenul de prescripție a răspunderii contravenționale.

S-a respins solicitarea procurorului Galeru Vitalie de a încasa de la Rudi Ion cheltuielile judiciare suportate în prezenta cauză penală în mărime de 3 300,00 lei, ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a reținut

că, Rudi Ion, în perioada 07 mai 2016, ora 20:00, până la 10 mai 2016, ora 10:00, împreună cu o persoană identificată de organul de urmărire penală, prin înțelegere prealabilă, împărțind rolurile între ei, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, au sustras de la automobilul de model „Scania”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, parcat pe str. xxxxxxx, mun. Chișinău, două acumulate de model „G51 - R-200” de culoare albă, ambele la preț de 6 200 lei, după care, cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel SRL „Vian & C” o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 6 200 lei.

Prima instanță a încadrat acțiunile lui Rudi Ion în baza art. 105 Cod contravențional.

Tot el, la data de 25.05.2016, între orele 00:30 și 05:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană identificată de organul de urmărire penală, având drept scop sustragerea bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul companiei „Exfactor Grup” SRL de pe str. xxxxxxx, mun. Chișinău, de unde au sustras pe ascuns de la autocamioanele de model Volvo, cu n/î xxx, x acumulate în valoare de 3 000 lei fiecare, părăsind locul comiterii infracțiunii, cauzând astfel companiei „Exfactor Grup” SRL daune în proporții considerabile în mărime totală de 18 000 lei.

Prima instanță a încadrat acțiunile lui Rudi Ion în baza art. 105 Cod contravențional.

Rudi Ion la data de 05 mai 2017, aproximativ între orele 03:00 – 05:00, aflându-se în sat. xxxx, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin deteriorarea lacătului de la ușa automobilului de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare xxxxxxx, care aparține lui Luca Ruslan și era parcată în fața porții gospodăriei acestuia, de unde a sustras pe ascuns, prin extragere o auto-magnetolă de model „Alpin” în valoare de 1 000 lei și un telefon mobil de model „LG 4C” cu numărul de IMEI xxxxxx în valoare de 6 000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în valoare totală de 7 000 lei.

Acțiunile lui Rudi Ion, au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2), lit. lit. c) și d) Cod penal - a săvârșit furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Galeru Vitalie prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

- a-l recunoaște pe Rudi Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c) și d) Cod penal (episodul I), cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani;

- a-l recunoaște pe Rudi Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b) și d) Cod penal (episod II), cu stabilirea pedepsei sub

formă de închisoare pe un termen de 3 ani;

- a-l recunoaște pe Rudi Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b) c) și d) Cod penal (episodul III), cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 18 ianuarie 2018 pe dosarele nr. xxxxxxxx prin care lui Rudi Ion i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare de 8 (opt) ani și 3 (trei luni), a-i stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 12 (doisprezece) ani și 9 (nouă) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A încasa din contul inculpatului Rudi Ion în contul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 3 330 lei, pentru efectuarea expertizelor conform rapoartelor de expertiză nr. xxx din 19 mai 2017 și nr. xxxx din 15 iunie 2017.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse procurorul a invocat că:

- prima instanță, urmare a examinării procesului penal de acuzare a inculpatului Rudi Ion, a dat o apreciere greșită și unilaterală probelor administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședințele de judecată, pronunțând o hotărâre neîntemeiată și eronat a indicat faptul că în cadrul procesului penal nu au fost administrate probe care să denote cuantumul prejudiciului cauzat SRL „Vian & C” în sumă de 6 200 lei;

- în cadrul urmăririi penale, reprezentanții SRL „Vian & C”, au prezentat și au anexat la materialele cauzei penale, factura fiscală Seria HB, nr. xxxxxxxx și anume f.d. 22, vol. I, care confirmă că agentul economic nominalizat, a procurat de la SRL „Vectcom”, două acumulatori în valoare de 6 200 lei, care ulterior au fost sustrase de către Rudi Ion Iurie;

- anume factura fiscală cu Seria HB, nr. xxxxxxxxx denotă cu certitudine valoarea prejudiciului cauzat SRL „Vian & C” prin acțiunile ilicite ale inculpatului Rudi Ion;

- apreciază critic și faptul că prima instanță, indică că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, reprezentanții SRL „Exfactor-Grup” nu au înaintat acțiune civilă, în care să-și concretizeze pretențiile materiale; - conform f.d. 16, vol. III, s-a stabilit că la 25 mai 2016, reprezentanții SRL „Exfactor Grup”, Berbeu Cristea, a înaintat organului de urmărire penală, cererea prin care a solicitat recunoașterea în calitate de parte civilă ca reprezentant al SRL „Exfactor Grup”, deoarece acesteia i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 24 000 lei, fapt care nu a fost luat în calcul de către instanța de judecată;

- consideră că prima instanță, eronat a apreciat cuantumul prejudiciului efectiv cauzat prin săvârșirea infracțiunii de sustragere a bunurilor care constituie obiectul material al faptei deplânse de către reprezentantul SRL „Exfactor Grup”, în contextul în care ultima a indicat expres în actul de sesizare și în acțiunea civilă adresată organului de urmărire penală valoarea prejudiciului care i-a fost cauzat

prin infracțiunea comisă de Rudi Ion;

- în speță, ridică semne evidente de întrebare, maniera de deducție și criteriul delimitativ în cazul sustragerii bunurilor lui Luca Ruslan și în cazul sustragerii bunurilor SRL „Exfactor Grup”, deoarece în ultimul caz s-a încetat procesul penal din lipsa actelor confirmative a valorii bunurilor sustrate, pe când în cazul sustragerii bunurilor lui Luca Ruslan nu s-a luat în calcul lipsa a astfel de acte și s-a mers pe declarațiile făcute de ultimul în cadrul urmăririi penale, prin care și-a concretizat quantumul prejudiciului cauzat;

- referitor la respingerea cerinței acuzării cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare, a menționat că în cadrul procesului penal, au fost întocmite rapoartele de expertiză nr. xxxxxxxx din 19 mai 2017 și nr. xxxxxxxx din 15 iunie 2017, pentru care au fost suportate cheltuieli în sumă de 3 300 lei;

- achitarea cheltuielilor judiciare, poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare (art. 229 Cod procedură penală);

- în ceea ce privește faptul că prima instanță nu s-a expus referitor la aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal în privința inculpatului Rudi Ion, motivându-se faptul că în instanța de judecată, nu a fost prezentată și nu s-a cercetat sentința de condamnare în privința lui Rudi Ion, chiar dacă acuzarea de stat a făcut trimitere în debaterile judiciare la sentința adoptată de Judecătoria Orhei, consideră că aceasta nu prezintă un fapt plauzibil, deoarece prima instanță cunoștea cu certitudine faptul că inculpatul este condamnat definitiv, deoarece prin încheierea din 06 aprilie 2018, a dispus deținerea condamnatului Rudi Ion în Penitenciarul nr. 13, făcând trimitere la faptul că acesta își ispășește pedeapsa conform sentinței Judecătoriai Orhei, sediul Central din 18 ianuarie 2018, prin care i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani și 3 luni închisoare în penitenciar semiînchis;

- prima instanță, cunoștea despre faptul că prin sentința Judecătoriai Orhei, sediul Central din 18 ianuarie 2018, emisă pe dosarele nr. xxxxxxxx lui Rudi Ion i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare de 8 (opt) ani și 3 (trei) luni și stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 12 (doisprezece) ani și 9 (nouă) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, deoarece sentința dată este una publică și este plasată pe portalul instanțelor de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020 a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță:

- Rudi Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal (epizodul din 25.05.2016) și i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- Rudi Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal (epizodul din 07.05.2016) și i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit lui Rudi Ion pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 3 (trei) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Central din 18.01.2018, i-a fost stabilit lui Rudi Ion pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 10 (zece) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 05 aprilie 2019, a fost menținută.

4.1 *Instanța de apel a statuat că:* prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, relevanței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de 10 judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Rudi Ion încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 186 alin. (2), lit. lit. c), d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșit prin pătrunderea în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Rudi Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d) Cod penal (epizodul din 25.05.2016) și art. 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal (epizodul din 07.05.2016), instanța de apel, analizând probele administrate în cursul de urmărire penală și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță, cercetate și verificate în instanța de apel, prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor a considerat că acțiunile infracționale ale inculpatului Rudi Ion cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d) Cod penal – furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art. 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal - furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță eronat a dispus încetarea proceselor penale privind învinuirea lui Rudi Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b) și d), art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c) și d) Cod penal, deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune.

Instanța de apel în cadrul cercetării judecătorești, în baza probelor administrate la materialele cauzei a constatat că, *Rudi Ion în perioada 07 mai 2016,*

ora 20:00 până la 10 mai 2016, ora 10:00, împreună cu o persoană identificată de organul de urmărire penală, prin înțelegere prealabilă, împărțind rolurile între ei, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, au sustras de la automobilul de model „Scania”, cu numărul de înmatriculare xxxxxxxx, parcat pe str. xxxxxxxx, mun. Chișinău, două acumulate de model „xxxxxx”, de culoare albă, ambele la preț de 6 200 lei, după care, cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel SRL „Vian & C”, o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 6 200 lei.

Tot el, la 25 mai 2016, între orele 00:30 și 05:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o persoană identificată de organul de urmărire penală, având drept scop sustragerea bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul companiei „Exfactor Grup” SRL de pe str. xxxx, mun. Chișinău, de unde au sustras pe ascuns de la autocamioanele de model „Volvo”, cu numerele de înmatriculare x acumulate în valoare de 3 000 lei fiecare, părăsind locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel companiei „Exfactor Grup” SRL, daune în proporții considerabile în mărime de 18 000 lei.

Instanța de apel a respins concluziile primei instanțe în partea ce ține de faptul că din conținutul probelor examinate nu se confirmă cuantumul prejudiciului pricinuit SRL „Vian & Co” și companiei „Exfactor Grup” SRL, prima instanță eronat a apreciat probele administrate la materialele cauzei penale, din care motive soluția pronunțată pe aceste două episoade contravine materialelor cauzei penale.

Instanța de apel a reținut că la faza urmăririi penale, reprezentanții SRL „Vian & C”, au prezentat și au anexat la materialele cauzei penale, factura fiscală Seria HB, nr. xxxxxxxx, care confirmă că agentul economic nominalizat, a procurat de la SRL „Vectcom”, două acumulate în valoare de 6 200 lei, care ulterior au fost sustrate de către inculpatul Rudi Ion. Anume factura fiscală cu Seria HB, nr. xxxxxxxxxxxx denotă cu certitudine valoarea prejudiciului cauzat SRL „Vian & C” prin acțiunile ilicite ale inculpatului Rudi Ion.

Instanța de apel nu a reținut ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe despre faptul că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, reprezentanții SRL „Exfactor-Grup”, nu au înaintat acțiune civilă, în care să-și concretizeze pretențiile materiale. Din materialele cauzei penale, instanța de apel a desprins că, la 25 mai 2016, reprezentanții SRL „Exfactor Grup”, Berbeu Cristea, a înaintat organului de urmărire penală, cererea prin care a solicitat recunoașterea în calitate de parte civilă ca reprezentant al SRL „Exfactor Grup”, deoarece acesteia i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 24 000 lei, fapt care nu a fost apreciat de către instanța de fond.

Instanța de apel a reținut că prima instanță eronat a apreciat cuantumul prejudiciului efectiv cauzat prin săvârșirea infracțiunii de sustragere a bunurilor care constituie obiectul material al faptei deplânse de către reprezentantul SRL „Exfactor Grup”, în contextul în care ultima a indicat expres în actul de sesizare și în acțiunea civilă adresată organului de urmărire penală valoarea prejudiciului

care i-a fost cauzat prin infracțiunea comisă de Rudi Ion.

Instanța de apel apreciind în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, probele administrate la materialele cauzei penale, a reținut că acțiunile inculpatului Rudi Ion cuprind elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d) Cod penal – episodul din 25.05.2016 și art. 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal – episodul din 07.05.2016. Sub aspectul laturii obiective, faptele inculpatului Rudi Ion s-au materializat prin acțiunea de sustragere pe ascuns a bunurilor părților vătămate SRL „Exfactor Grup” și SRL „Vian & C”, cu cauzarea prejudiciilor în cuantum de 18 000 lei și respectiv 6 200 lei.

Instanța de apel a reținut în acțiunile inculpatului Rudi Ion agravantele reglementate la alin. (2) art. 186 Cod penal, și anume: lit. b) – „de două persoane” (referitor la ambele episoade infracționale, latura obiectivă a infracțiunii a fost comisă prin participație simplă de către inculpatul Rudi Ion împreună și prin înțelegere prealabilă persoana identificată de organul de urmărire penală); lit. c) – „prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință” (referitor la episodul din 25.05.2016, inculpatul Rudi Ion în vederea realizării faptei prejudiciabile a pătruns pe teritoriul companiei „Exfactor Grup” SRL de pe str. xxxxxxx, mun. Chișinău, pătrunderea fiind ilegală); lit. d) cu „cauzarea de daune în proporții considerabile” – (referitor la ambele episoade infracționale, reprezentanții ambelor părți vătămate au susținut că prejudiciul cauzat prin acțiunile inculpatului Rudi Ion este unul considerabil).

Instanța de apel a constatat în acțiunile inculpatului Rudi Ion elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d), 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal.

La individualizarea pedepsei în privința inculpatului Rudi Ion pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d), 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Rudi Ion nu a recunoscut vina în comiterea faptelor prejudiciabile prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d), 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal, nu este încadrat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, iar după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, prin prisma art. 16 Cod Penal, infracțiunile prevăzute de art. art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d), 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal, se califică ca fiind „mai puțin grave”.

În conformitate cu art. art. 76, 77 Cod Penal în privința inculpatului Rudi Ion nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante.

În ceea ce privește solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Rudi Ion a cheltuielilor de judecată în sumă de 3 330 lei, instanța de apel a apreciat-o ca nefondată, prin prisma prevederilor art. art. 227, 229 Cod procedură penală, aceste cheltuieli (pentru efectuarea expertizelor conform rapoartelor de expertiză nr. xxxxxx din 19 mai 2017 și nr. xxxxxx din 15 iunie

2017) sunt suportate din contul statului, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiunile în vederea descoperirii infracțiunilor și contracarării activității infracționale. Nu pot fi puse în sarcina inculpatului cheltuielile necesare pentru realizarea acțiunilor ce vin să confirme vinovăția acestuia.

Instanța de apel a notat că la data efectuării expertizelor judiciare – 19 mai 2017 și 15 iunie 2017, legea procesual penală, la art. 143 alin. (2) reglementa faptul că „plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”. Ulterior, prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 „pentru modificarea și completarea unor acte legislative” la articolul 143, alineatul (2) Cod procedură penală care prevedea că „plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat” a fost abrogat, însă aceste prevederi legale nu sunt aplicabile în cazul dat, deoarece în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească (art. 3 alin. (1) Cod procedură penală).

Instanța de apel a reiterat că, aceste cheltuieli urmează a fi lăsate în contul statului prin intermediul bugetelor organelor de drept care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale.

5. *Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar* de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului prin care invocând incidența *pct. 8* a dispozițiilor alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe.

5.1 *În susținerea recursului avocatul Lepădatu Tatiana a invocat că:*

- atât prima instanță cât și instanța de apel eronat au constatat că în această cauză penală a fost demonstrat faptul că, prejudiciul cauzat prin infracțiune SRL „Vian &Co” și companiei „Exfactor Grup” SRL este unul real;

- reprezentanții părților vătămate nu au prezentat probe pertinente și concludente ce ar demonstrat cu certitudine că le-a fost cauzat un prejudiciu real, ceia ce a fost ignorat de către instanțele de judecată la emiterea soluției;

- prima instanță corect a constatat că prejudiciul cauzat a depășit 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie, ceia ce denotă că fapta comisă de către inculpat nu se încadrează în prevederile legii penale, adică nu constituie infracțiune;

- instanța de apel, recunoscându-l culpabil pe Rudi Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal (pe epizodul din 25.05.2016 și din 07.05.2016), a încălcat flagrant art. 8 alin.(3) Cod de procedură penală, potrivit căruia concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, pledând pentru netemeinicia recursului ca inadmisibil, iar motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, astfel, considerând corecte constatările instanței de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, de către recurent s-a invocat temei de casare prevăzut la *pct. 8)* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *„hotărârile instanței de apel poate fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.”*

Colegiul Penal menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, precum că, instanța de apel, recunoscându-l culpabil pe Rudi Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal (pe epizodul din 25.05.2016 și din 07.05.2016), a încălcat flagrant art. 8 alin.(3) Cod de procedură penală, o consideră ca neîntemeiată și nemotivată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul Penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului, inclusiv de săvârșirea infracțiunii prevăzute de *art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d) Cod penal – episodul din 25.05.2016 și art. 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod Penal – episodul din 07.05.2016.*

Totodată, instanța de apel casând parțial sentința primei instanțe și recunoscându-l pe Rudi Ion vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de *art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d) Cod penal – episodul din 25.05.2016 și art. 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal – episodul din 07.05.2016*, și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile părților vătămate, a martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunilor de furt pe ambele episoade, probe care sânt descrise amănunțit în decizia contestată (*pct. 5-8, f.d. 24- 248, vol. IV*).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la faptul că, atât prima instanță cât și instanța de apel eronat au constatat că în această cauză penală a fost demonstrat faptul că, prejudiciul cauzat prin infracțiune SRL „Vian &Co” și companiei „Exfactor Grup” SRL este unul real, sunt contradictorii și lipsite de suport juridic or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Ca mai apoi recurentul să susțină că prima instanță corect a constatat că prejudiciul cauzat a depășit 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie, ceea ce denotă că fapta comisă de către inculpat nu se încadrează în prevederile legii penale, adică nu constituie infracțiune;

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că reprezentanții părților vătămate nu au prezentat probe pertinente și concludente ce ar demonstra cu certitudine că le-a fost cauzat un prejudiciu real. De o potrivă, instanța de apel recunoscându-l vinovat și condamnându-l pe Rudi Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de *art. 186 alin. (2), lit. lit. b), c), d) Cod penal – episodul din 25.05.2016 și art. 186 alin. (2), lit. lit. b), d) Cod penal – episodul din 07.05.2016*, a luat în considerație că, la faza urmăririi penale, reprezentanții SRL „Vian & C”, au prezentat și au anexat la materialele cauzei penale, factura fiscală Seria HB, nr. 0621927, care confirmă că agentul economic nominalizat, a procurat de la SRL „Vectcom”, două acumulatori în valoare de 6 200 lei, care ulterior au fost sustrate de către inculpatul Rudi Ion. Anume factura fiscală cu Seria HB, nr. 0621927 denotă cu certitudine valoarea prejudiciului cauzat SRL „ Vian & C” prin

acțiunile ilicite ale inculpatului Rudi Ion. Iar la 25 mai 2016, reprezentanții SRL „Exfactor Grup”, Berbeu Cristea, a înaintat organului de urmărire penală, cererea prin care au solicitat recunoașterea în calitate de parte civilă ca reprezentant al SRL „Exfactor Grup”, deoarece acesteia i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 24 000 lei.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului Rudi Ion sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanța de apel este echitabilă și în limitele legii penale.

Contrar celor relatate în cerere de recurs, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează, că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a specificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

În acest sens decizia instanței de apel este una motivată și argumentată, axată pe analiza și sinteză actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

În sensul celor invocate, Colegiul Penal va ține seama și de jurisprudența CEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO *Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului Rudi Ion.

Complementar, Colegiul menționează că temeiul invocat de recurent, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța

de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lepădatu Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Rudi Ion xxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 iunie 2021**.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana